

ด้วยการหลุดพ้นจากจิตสำนึกที่เป็นร่างในหนึ่งวินาทีและได้สัมผัสประสบการณ์กับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

ลูกสามารถกลายเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้

วันนี้ บัฟตาตากำลังมองดูลูกๆ ที่มีโชคและลูกๆ ที่นำรักจากทุกหนแห่ง ลูกทุกคนหลอมรวมอยู่ในความรัก ความรักของพระเจ้านี่คือความรักทางจิต ความรักนี้ที่ทำให้ลูกๆ เป็นของพ่อ ความรักที่ทำให้ลูกๆ ได้รับชัยชนะอย่างง่ายดาย วันนี้จากเวลาอมฤต ลูกทุกคนได้สวมพวงมาลัยแห่งความรักให้แก่พ่อ เพราะลูกแต่ละคนรู้ว่าความรักของพระเจ้าสามารถทำให้ลูกเป็นจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น ประสบการณ์ของความรักทำให้ลูกเป็นนายของสมบัติที่มีค่าของพระเจ้ามากมาย และพ่อได้มอบกุญแจทองสำหรับสมบัติที่มีค่าของพระเจ้าทั้งหมดให้กับลูกๆ ทุกคน ลูกๆ ใหม่ว่ากุญแจทองนั้นคืออะไร? กุญแจทองนี้คือ "บาบาของฉัน" ทันทีที่ลูกพูดว่า "บาบาของฉัน" ลูกก็ประกาศสิทธิ์ในสมบัติที่มีค่าทั้งหมด ลูกมีสิทธิอย่างเต็มที่ในการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ลูกกลายเป็นผู้ทรงพลังด้วยพลังทั้งหมด ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณผู้ยิ่งใหญ่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ เพลงใดที่ปรากฏขึ้นในหัวใจของดวงวิญญาณที่สมบูรณ์เช่นนั้น? "ไม่มีอะไรขาดหายไปในคลังสมบัติที่มีค่าของพวกเขาบราห์มิน"

วันนี้เรียกว่าวันแห่งความทรงจำระลึกถึง วันนี้ลูกๆ ทุกคนต่างระลึกถึงอดีตฟอบบราห์มามากเป็นพิเศษ ฟอบบราห์มาพอใจที่ได้เห็นลูกๆ บราห์มินเหล่านั้น เพราะเหตุใด? ลูกๆ บราห์มินทุกคนคือหนึ่งในลูกผู้มีโชคนับล้าน ลูกๆ รู้ถึงโชคของลูกๆ ใช่มั้ย? บัฟตาตาพอใจที่ได้เห็นดวงดาวแห่งโชคเปล่งประกายบนหน้าผากของลูกแต่ละคน ในวันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้ บัฟตาตาได้มอบมงกุฎแห่งความรับผิดชอบในการรับใช้โลกให้กับลูกๆ โดยเฉพาะ ดังนั้น วันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้จึงเป็นวันแห่งการสวมมงกุฎของลูกๆ เป็นวันที่จะทำให้พลังใจแก่ลูกๆ ในรูปที่มีตัวตนโดยเฉพาะ เป็นวันที่จะต้องนำคำพูดที่ว่า "ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ" มาใช้ในรูปแบบปฏิบัติ เมื่อเห็นลูกๆ กลายเป็นเครื่องมือและกำลังทำงานรับใช้โลกเพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น บัฟตาตาก็รู้สึกพอใจ ด้วยความที่เป็นคารันการวันฮาร์ บัฟตาตาก็รู้สึกพอใจที่ได้เห็นทุกอย่างก้าวของลูกๆ คารันฮาร์ เพราะพื้นฐานหลักของความสำเร็จในงานรับใช้คือ "พ่อผู้เป็นคารันฮาร์กำลังทำให้ฉันดวงวิญญาณซึ่งเป็นคารันฮาร์ทำสิ่งนั้น ฉันดวงวิญญาณนี้คือเครื่องมือ" นั่นเป็นเพราะว่าด้วยความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือ ลูกๆ จะมีสภาพของความถ่อมตนโดยอัตโนมัติ จิตสำนึกของ "ฉัน" ที่นำลูกๆ เข้าสู่สำนึกที่เป็นร่างจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติด้วยความรู้สึกของการเป็นเครื่องมือ ในชีวิตบราห์มินนี้จิตสำนึกที่เป็นร่างของ "ฉัน" นี้ที่สร้างอุปสรรคที่ใหญ่ที่สุด เมื่อลูกได้สัมผัสว่า "คารันฮาร์กำลังทำให้ฉันทำสิ่งนั้น และฉันคารันฮาร์เป็นเครื่องมือกำลังทำสิ่งนั้นอยู่" ลูกๆ จะกลับมาเป็นอิสระจากจิตสำนึกที่เป็นร่างได้อย่างง่ายดาย และลูกๆ จะสัมผัสได้ถึงความสุขในสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกๆ จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในอนาคตอยู่แล้ว แต่ในตอนนี้ ในยุคบรรจบกัน ความปิติสุขทางจิตของยุคบรรจบกันนั้นคือทางจิตอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น ลูกได้เห็นฟอบบราห์มา ในขณะที่กำลังทำการกระทำ ท่านอยู่เหนือบ่วงพันธะแห่งการกระทำใดๆ ในชีวิตท่านเปรียบเสมือนดอกบัว ละวางและเปี่ยมด้วยความรัก ในขณะที่มีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ของครอบครัวที่มีชีวิตและของการทำให้ลูกเป็นโยคี แล้วทำให้ลูกเป็นเทวดานางฟ้าแล้วก็กลายเป็นเทพ ท่านก็อยู่อย่างเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวล สิ่งนี้เรียกว่าสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต เหตุนี้เองบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาจึงแสดงดอกบัวเป็นหนึ่งหนึ่งของบราห์มา พวกเขาได้แสดงให้เห็นท่านนั่งบนดอกบัว ดังนั้น ลูกทุกคนจะต้องได้สัมผัสประสบการณ์กับการหลุดพ้นในชีวิตในยุคบรรจบกัน เพียงในชั่วเวลาหนึ่งเท่านั้นที่ลูกๆ จะได้รับมรดกแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากบัฟตาตา ในเวลานี้เองที่ลูกต้องกลายเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกได้กลายเป็นสิ่งนี้และลูกต้องกลายเป็นสิ่งนี้ หนทางที่จะกลายเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตได้ก็คือการเป็นอิสระจากจิตสำนึกที่เป็นร่างในหนึ่งวินาที การฝึกฝนนี้เป็นสิ่งจำเป็นในตอนนี้อย่างยิ่ง ลูกต้องมีอำนาจในการควบคุมจิตใจของลูกๆ มากพอๆ กับที่ลูกมีอำนาจในการควบคุมอวัยวะต่างๆ เช่น มือและเท้าของลูก เมื่อใดก็ตามที่ลูกต้องการ สิ่งนั้นต้องใช้เวลาหรือไม่? หากลูกคิดเช่นนั้น ลูกต้องยกมือขึ้น ต้องใช้เวลาหรือไม่? ลูกสามารถทำสิ่งนั้นได้ใช่ไหม? หากบัฟตาตาขอให้ลูกยกมือขึ้นตอนนี้ ลูกก็จะทำเช่นนั้นใช่หรือไม่? ไม่ต้องทำตอนนี้ แต่ลูกสามารถทำได้ ในทำนองเดียวกัน ต้องมีการควบคุมจิตใจของลูกเป็นอย่างมากที่จะสามารถมีสมาธิจดจ่อจิตใจนั้น ณ ที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการ แม้ว่าจิตใจนั้นจะละเอียดอ่อนกว่ามือและเท้าของลูก แต่จิตใจก็ยังคงเป็นของลูกๆ ใช่มั้ย? ลูกพูดว่า "จิตใจของฉัน" ใช่ไหม? ลูกไม่ได้พูดว่า "จิตใจของท่าน" ดังนั้น เช่นที่ลูก

ทำให้อวัยวะต่างๆอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก ในทำนองเดียวกัน จิตใจ สติปัญญา และชั้นสสารของลูกก็ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของลูกเช่นกัน เพราะเมื่อนั้นเท่านั้นที่ลูกจะถูกเรียกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง นักวิทยาศาสตร์สามารถเดินทางในโลกนี้ได้โดยใช้จรวดและอุปกรณ์อื่นๆเท่านั้น และอย่างมากที่สุด พวกเขาสามารถไปถึงดาวเคราะห์ดวงอื่นๆได้ อย่างไรก็ตามลูกดวงวิญญาณบรรพบุรุษสามารถไปถึงทั้งสามโลกได้ ภายในหนึ่งวินาทีลูกสามารถไปยังดินแดนที่ละเอียดอ่อน โลกที่ไม่มีตัวตน และอย่างน้อยก็ไปยังมรณภูมิในโลกที่มีตัวตนได้ใช่หรือไม่? หากลูกสั่งจิตใจของลูกให้ไปยังมรณภูมิในหนึ่งวินาที ลูกสามารถทำเช่นนั้นได้หรือไม่? ไปที่นั่นด้วยจิตใจของลูก ไม่ใช่ด้วยร่างกายของลูก แต่ด้วยจิตใจของลูก หากลูกให้คำสั่งนี้แก่จิตใจว่า "ต้องไปยังดินแดนที่ละเอียดอ่อนหรือโลกที่ไม่มีตัวตน" ลูกจะสามารถทำให้จิตใจของลูกไปที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ลูกมีการฝึกฝนนี้หรือไม่? ตอนนี้มีความจำเป็นมากขึ้นสำหรับการฝึกฝนนี้ บัพพาดาเห็นว่าลูกฝึกฝนสิ่งนี้ แต่เวลานี้ต้องให้ความใส่ใจมากขึ้นที่จะมีสมาธิจดจ่อเมื่อใดก็ตามและนานเท่าใดก็ตามที่ลูกต้องการ ที่จะไม่สั่นคลอนและไม่มีความปั่นป่วนใดๆ มีคำกล่าวที่ว่า "ผู้ที่เอาชนะจิตใจของตนได้คือผู้เอาชนะโลก" แต่แม้กระทั่งตอนนี้ บางครั้งจิตใจก็ยังหลอกลวงลูกอยู่

ดังนั้น วันนี้ในวันแห่งพลัง บัพพาดาจึงดึงดูดความสนใจของลูกมาสู่พลังนี้โดยเฉพาะ โอ้ ลูกผู้มีอำนาจในตนเอง เวลาที่จงตรวจสอบการฝึกฝนนี้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหว เพราะตามเวลา ตอนนี้ลูกจะได้เห็นเกมของสิ่งต่างๆมากมายที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด พลังสมาธิมีความจำเป็นสำหรับสิ่งนี้ ด้วยพลังสมาธิ ลูกจะสามารถพัฒนาพลังของความมุ่งมั่นได้อย่างง่ายดาย และความมุ่งมั่นจะทำให้ลูกประสบความสำเร็จโดยอัตโนมัติ ดังนั้น โดยเฉพาะในวันแห่งพลัง ให้ใส่ใจต่อการฝึกฝนพลังนี้เป็นพิเศษ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวไว้บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่า "ผู้ที่จิตใจพ่ายแพ้ ย่อมพ่ายแพ้ต่อโลก ส่วนผู้ที่จิตใจได้รับชัยชนะ ย่อมได้รับชัยชนะเหนือโลก" ดังนั้น เมื่อลูกกล่าวว่ามันเป็นจิตใจของลูก ก็จงกลายเป็นนายของจิตใจของลูกเอง และได้รับชัยชนะด้วยบังเหียนแห่งพลังของลูก ให้ความใส่ใจเป็นพิเศษกับการบ้านนี้ในปีใหม่นี้ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นโยคีอยู่แล้ว แต่ยังเป็นปราชัยดี (ดวงวิญญาณที่ทดลอง) อีกด้วย

วันนี้ การสนทนาจากใจถึงใจ การพร่ำบ่นของความรัก และความจริงจังและความกระตือรือร้นที่จะกลับมาทบทวนกัน: การสนทนาทั้งสามประเภทได้มาถึงบัพพาดาแล้ว ความรักที่เต็มไปด้วยความทรงจำระลึกถึงและการระลึกถึงของความรักของลูกๆจากทุกหนแห่งได้มาถึงบัพพาดาแล้ว จดหมาย การสนทนาจากใจถึงใจ และข้อความต่างๆ ได้มาถึงบัพพาดาแล้ว บัพพาดาได้น้อมรับความรักของลูกๆ ในทางกลับกัน บาบาก็มอบความรักและความระลึกถึงจากหัวใจของท่าน บาบาก็ให้พรจากหัวใจของท่านเช่นกัน ไม่สามารถเอ่ยชื่อของลูกแต่ละคนได้ มีลูกมากมาย อย่างไรก็ตาม ความรักและความทรงจำระลึกถึงของลูกๆจากทุกมุม ทุกหมู่บ้าน ทุกเมือง ของทุกคนที่อยู่ในบ่วงพันธะ และของทุกคนที่ร้องเรียกหาได้มาถึงบัพพาดาแล้ว บัพพาดากล่าวเพียงว่า เพื่อตอบแทนความรัก เวลาที่จงเปลี่ยนตัวเอง เปลี่ยนแปลงตนเอง เวลาที่เปิดเผยรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกบนเวที ความทุกข์และความไม่สงบจะสิ้นสุดลงเมื่อลูกกลับมาสมบูรณ์ เวลาที่อย่าปล่อยให้พื้นของชายหญิงของลูกเห็นความทุกข์อีกต่อไป ทำให้พวกเขาได้หลุดพ้นจากความทุกข์และความไม่สงบนี้ พวกเขากลัวมาก พวกเขากำลังเร่ร่อนอยู่ในความมืดมิดของ "เราจะทำอะไรได้? จะเกิดอะไรขึ้น?" เวลาที่ แสดงหนทางสู่แสงสว่างแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย ลูกมีความกระตือรือร้นนี้หรือไม่? ลูกมีความเมตตานี้หรือไม่? เวลาที่ มองไปที่สิ่งที่ไม่มีความขัดแย้ง ทอดสายตาของลูกไปที่สิ่งที่ไม่มีความขัดแย้ง อ้อะ ลูกจะจำการบ้านของลูกได้ไหม? อย่าลืมการบ้าน บาบาก็ให้รางวัลกับผู้ที่สามารถจดจ่อจิตใจของพวกเขาได้อย่างเต็มที่ในที่ที่พวกเขาต้องการและนานเท่าที่พวกเขาต้องการ โดยมีพลังในการควบคุมจิตใจของตนได้เป็นเวลาหนึ่งเดือนเต็ม บาบาก็ให้รางวัลกับผู้บรรลุผลสำเร็จนี้ สิ่งนี้โอเคไหม? ใครจะเป็นผู้ได้รับรางวัล? พันดาวาสหรือไม่? จะเป็นพันดาวาสก่อนไหม? ขอแสดงความยินดีกับพันดาวาส อย่างไรก็ตาม แล้วซักดีล่ะ? A1 พันดาวาสเป็นอันดับหนึ่ง และซักดีเป็น A1 หากซักดีไม่กลายเป็น A1 พันดาวาสก็จะเป็น ตอนนี้ให้ความเร็วของลูกเร็วขึ้นเล็กน้อย อย่าให้เป็นความเร็วที่สบายๆ ความทุกข์และความไม่สงบของดวงวิญญาณจะจบสิ้นลงเมื่อลูกมีความเร็วที่เร็วขึ้นเท่านั้น วางร่มฉัตรแห่งความเมตตาไว้เหนือดวงวิญญาณทั้งหลาย อ้อะ

ดับเบิลฟอเรเนอร์: บัพพาดากล่าวว่าดับเบิลฟอเรเนอร์หมายถึงผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าโดยเพิ่มความพยายามเป็นสองเท่า ลูกมีสมญาว่าดับเบิลฟอเรเนอร์ นั่นคือสมญาของลูกใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันดับเบิลฟอเรเนอร์คือผู้ที่ก้าวไปข้างหน้าด้วยความเร็วเป็นสองเท่าในการประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ดี บัพพาดารู้สึกยินดีที่ได้เห็นดับเบิลฟอเรเนอร์บางส่วนในทุกกลุ่ม เพราะชาวบาร์ดก็รู้สึกยินดีที่ได้เห็นลูกทุกคนเช่นกัน บัพพาดารู้สึกยินดีที่ได้เห็นสมญาของผู้ให้คุณประโยชน์โลกเช่นกัน เวลาที่ลูกดับเบิลฟอเรเนอร์กำลังวางแผนอะไร? บัพพาดารู้สึกยินดีกับผู้ที่มาจากแอฟริกา

กำลังเพียรพยายามอย่างหนัก ดังนั้นลูกทุกคนควรมีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่จะให้สาส์นกับพี่น้องชายหญิงของลูกทุกคนที่ยังเหลืออยู่เพื่อรับสาส์นนั้น อย่าให้มีการพรับปนจากใคร มีการเติบโตและมันจะยังคงเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆต่อไป แต่การพรับปนตอนนี้ต้องจบสิ้นลง บัพดาตามักจะกล่าวถึงคุณสมบัติพิเศษของดับเบิลพอเรเนอร์อยู่เสมอว่า วิธีการที่จะทำให้พ่อผู้ไร้เดียงสาพอใจก็คือ พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ นี่คือคุณสมบัติพิเศษของดับเบิลพอเรเนอร์ ลูกรู้วิธีที่ทำให้พ่อพอใจอย่างชาญฉลาดมาก ทำไมพ่อจึงรักหัวใจที่ซื่อสัตย์? เพราะพ่อถูกเรียกว่าสัจจะ มีคำกล่าวว่า พระเจ้าคือสัจจะ ดังนั้น บัพดาจึงรักผู้ที่มีความซื่อสัตย์และซื่อสัตย์มาก เป็นเช่นนั้นใช่ไหม? ลูกมีหัวใจที่สะอาด หัวใจที่ซื่อสัตย์สัจจะคือความยิ่งใหญ่ของชีวิตบราห์มิน เหตุนี้เองบัพดาจึงจดจำดับเบิลพอเรเนอร์เสมอ ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือในการให้สาส์นแก่ดวงวิญญาณในประเทศต่างๆ ดูลิ ลูกจากหลายประเทศมาที่นี่ ดังนั้นประเทศเหล่านั้นทั้งหมดก็ได้รับคุณประโยชน์ใช่ไหม? ที่นี่ ผู้ที่เป็นเครื่องมือมาแล้ว แต่บัพดากำลังแสดงความยินดีและทักทายลูกดับเบิลพอเรเนอร์ทุกคนในทุกหนแห่งและลูกทุกคนที่เป็นเครื่องมือ จงโอบรับต่อไปและทำให้ผู้อื่นโอบรับด้วย จากสภาพที่โอบรับของลูก ทุกคนจะได้รับคุณประโยชน์อย่างแน่นอน ลูกทุกคนรู้สึกสดชื่นไหม? ลูกสดชื่นไหม? สิ่งนี้จะคงอยู่อย่างเป็นอมตะ(ชั่วนิรันดร์)ตลอดไปหรือไม่? หรือลูกจะทิ้งครึ่งหนึ่งของมันไว้ในมดรูบ์? มันจะอยู่กับลูกหรือไม่? มันจะอยู่กับลูกตลอดไปหรือไม่? ลูกได้รับพรของความเป็นอมตะใช่ไหม? ดังนั้น ไม่ว่าลูกจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงนั้นจะยังคงเติบโตต่อไปเสมอ มันจะเติบโตต่อไปและจะคงอยู่เป็นอมตะ อัจชะ บัพดามีความสุข ลูกก็มีความสุขเช่นกัน และตอนนี้ลูกต้องมีความสุขกับผู้อื่น อัจชะ

นี่คือวันครบรอบ 10 ปีของญาณสโรวาร์: อัจชะ เป็นสิ่งที่ดี ญาณสโรวาร์เริ่มต้นความพิเศษอย่างหนึ่ง โปรแกรมพิเศษอย่างเป็นทางการสำหรับ VIP และ IP เริ่มต้นขึ้นเมื่อญาณสโรวาร์เริ่มต้น โปรแกรมของทุกวง(กลุ่มย่อย)ดำเนินต่อไปที่ละโปรแกรม จะเห็นได้ว่างานรับใช้ทางกายภาพและงานรับใช้ทางจิตวิญญาณของดวงวิญญาณที่มาที่ญาณสโรวาร์นั้นทำด้วยความใส่ใจเป็นอย่างมาก ดังนั้นบัพดาจึงขอแสดงความยินดีเป็นพิเศษแก่ผู้ที่มาจากญาณสโรวาร์เพราะผลของงานรับใช้ของลูก พวกเขาทั้งหมดกลับไปอย่างมีความสุข และพวกเขาก็พามิตรคนอื่นๆกลับมาด้วยอย่างมีความสุข ญาณสโรวาร์ได้กลายเป็นเครื่องมือในการกระจายเสียงไปทั่วทุกหนแห่ง ดังนั้น ขอแสดงความยินดี และขอให้ลูกได้รับการแสดงความยินดีต่อไปเสมอ อัจชะ

ตอนนี้ ลูกสามารถทำให้จิตใจของลูกมั่นคงและจดจ่อในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? ทุกคน จงกลับมามั่นคงในสภาพที่เป็นจุดหนึ่งในหนึ่งวินาที (บาบาทำการฝึกดริล) อัจชะ ฝึกฝนสิ่งนี้ต่อไปเรื่อยๆในขณะที่เคลื่อนไหวและเดินไปมา

ถึงดวงวิญญาณที่รักทั้งหลายในทุกหนแห่งที่หลอมรวมอยู่ในความรัก ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งผู้มีเมตตาอยู่เสมอและผู้ที่ไม่ปลดปล่อยดวงวิญญาณให้พ้นจากความทุกข์และความไม่สงบ ถึงดวงวิญญาณมหาเวียร์ที่ควบคุมจิตใจ สติปัญญา และชั้นสการ์ของตนอยู่เสมอด้วยพลังในการควบคุม ถึงดวงวิญญาณผู้ที่ติดเทียมกับพ่อและผู้ที่ได้สัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตอยู่เสมอในยุคบรรจบกัน รักระลึกถึงหลายล้านเท่า และนมัสเต จากบัพดา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นลูกที่มีเมตตาของพ่อผู้มีเมตตาและแสดงให้เห็นจุดหมายปลายทางของพวกเขา หากลูกที่มีเมตตาของพ่อผู้มีเมตตาได้เห็นใครก็ตามที่ปฏิบัติตัวเหมือนขอทาน ลูกก็จะรู้สึกเมตตาต่อดวงวิญญาณนั้น ที่เขาควรได้รับคุณประโยชน์และพบจุดหมายปลายทางของเขา เมื่อใดก็ตามที่ลูกคนใดคนหนึ่งได้มีการติดต่อกับดวงวิญญาณเช่นนั้น ลูกจะต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาอย่างแน่นอน เมื่อมีใครบางคนมาที่บ้านของลูก ลูกจะต้องให้น้ำแก่เขาก่อนเป็นอันดับแรก และหากบุคคลนั้นจากไปโดยไม่รับสิ่งใดเลย ก็จะเป็นสิ่งที่ไม่ดี ในทำนองเดียวกัน ใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสสัมพันธ์กับลูก ลูกจะต้องให้น้ำแห่งคำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาอย่างแน่นอน นั่นคือ ในฐานะลูกของผู้ประทาน จงเป็นผู้ประทานและให้บางสิ่งบางอย่างกับพวกเขาอย่างแน่นอน เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้ไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขา

คติพจน์: ความหมายที่ง่ายดาย ของ "ทัศนคติของการวางเฉยที่ถูกต้องแม่นยำ" คือ มีความรักเท่ากับที่ลูกวาง

*** โอม ขานต์ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกของรูปรวม

"ฉันและบาบาของฉัน" จงอยู่รวมกันในสำนึกนี้ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายุ ในคำว่า "คารันคาราวันฮาร์" ทั้งพ่อ

และลูกๆต่างก็รวมกัน เป็นมือของลูกๆและงานของพ่อ มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่ได้รับโอกาสทองในการยื่นมือออกไป แต่
ประสบการณ์ก็คือ ผู้เดียวที่ทำทุกสิ่งให้สำเร็จกำลังทำให้ลูกทำสิ่งนั้น ท่านทำให้ลูกเป็นเครื่องมือและกำลังทำให้ลูกทำทุก
สิ่ง นี่คือเสียงที่ปรากฏขึ้นในจิตใจของลูกอยู่เสมอ